

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 532/2024
14.05.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Биљане Синановић, Светлане Томић Јокић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољене полне радње из члана 182. став 1. у вези члана 178. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Ивице Вукићевића, поднетом против правноснажног решења Основног суда у Краљеву Кв. бр. 496/2023 од 08.03.2024. године, у седници већа одржаној дана 14.05.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Ивице Вукићевића поднет против правноснажног решења Основног суда у Краљеву Кв. бр. 496/2023 од 08.03.2024. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Краљеву 48К. бр. 286/21 од 11.09.2023. године обавезан је окривљени АА да оштећеној ББ, на име трошкова кривичног поступка плати износ од 19.500,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Решењем Основног суда у Краљеву Кв. бр. 496/2023 од 08.03.2024. године, у ставу један, уважена је жалба браниоца окривљеног АА и решење Основног суда у Краљеву 48К. бр. 286/21 од 11.09.2023. године преиначено, тако што је одбијен захтев за накнаду трошкова кривичног поступка пуномоћника оштећене ББ – адвоката Анђелке Радосављевић, док је у ставу два одбијен захтев браниоца окривљеног АА – адвоката Ивице Вукићевића за накнаду трошкова кривичног поступка у износу од 27.000,00 динара на име састава жалбе на решење Основног суда у Краљеву 48К. бр. 286/21 од 11.09.2023. године, као неоснован.

Против правноснажног решења Основног суда у Краљеву Кв. бр. 496/2023 од 08.03.2024. године, у ставу другом изреке, бранилац окривљеног поднео је захтев за заштиту законитости, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 263. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни суд преиначи побијано решење и обавезе оштећену да окривљеном плати трошкове настале у жалбеном поступку у износу од 27.000,00

динара и трошкове настале у поступку по ванредном правном леку или исто укине и предмет врати првостепеном суду на понови поступак и одлуку.

Врховни суд је, на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета, са правноснажним решењем против којег је захтев за заштиту законитости поднет и након оцена навода у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости неосновано указује да је суд доношењем побиијаног решења којим је одбио да накнади трошкове браниоца окривљеног на име састава жалбе на решење Основног суда у Краљеву 48К. бр. 286/21 од 11.09.2023. године, повредио одредбу члана 263. став 1. ЗКП. По ставу одбране, трошкови у жалбеном поступку, који је вођен против решења Основног суда у Краљеву 48К. бр. 286/21 од 11.09.2023. године, су настали искључиво кривицом оштећене, односно њеног пуномоћника, јер је писани захтев за накнаду трошкова од стране пуномоћника оштећене поднет након што је главни претрес био закључен.

Одредбом члана 263. став 1. ЗКП прописано је да ће окривљени, оштећени, оштећени као тужилац, приватни тужилац, бранилац, законски заступник, пуномоћник, сведок, вештак, стручни саветник, преводилац, тумач и стручно лице, без обзира на исход кривичног поступка сносити трошкове свог довођења, одлагања доказне радње или главног претреса и друге трошкове поступка, које су проузроковали својом кривицом, као и одговарајући део паушалног износа, а ставом 2. истог члана прописано је да се о трошковима из става 1. овог члана доноси посебно решење, осим ако се о трошковима које сноси окривљени решава у одлуци о главној ствари.

По налажењу Врховног суда, у конкретном случају, нема услова за примену члана 263. став 1. ЗКП, обзиром да суд није донео посебно решење у смислу члана 263. став 2. ЗКП, наиме у овом кривичном поступку је исто изостало, имајући у виду да у списима предмета не постоји решење којим је одлучено да је оштећена те трошкове проузроковала својом кривицом.

Имајући у виду напред наведено, неосновани су наводи захтева за заштиту законитости којима се указује на повреду кривичног закона из члана 441. став 4. у вези члана 263. став 1. ЗКП.

Из напред наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић